

Молитва Богородици Страдалној и први Народни сабор код цркве Светог Симеона Мироточивог

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је у недељу, 31. августа 2025. године, поводом празника Иконе Пресвете Богородице Страдалне, служио свету архијерејску Литургију у храму Светог Симеона Мироточивог на Новом Београду.

Икона Богородице Страдалне која је 24. августа свечано донета у овај новобеоградски храм, окупила је данас на Божанствену службу, а потом и на први Народни сабор код цркве Светог Симеона стотине верних. До 3. септембра, до када ће икона боравити у овом храму свакодневно ће у 7,30 бити служена света Литургија, а у 18.00 часова молебни канон за болесне.

После читања јеванђељског зачала о богатом младићу (Мт 19, 16-30), Светејши Патријарх је беседио о томе да је Царство Божје суштина нашег живота јер се у њему испуњавају најдубље потребе сваког човека, потреба за вечним животом и потреба за љубављу без краја. Поред тога, он је указао да као што свако земаљско царство има своја правила за напредак, тако и Царство Небеско захтева поштовање закона и заповести:

– Живот вечни јесте Царство Божје. Као што свако царство и од овог света има своја правила помоћу којих би човек у њему могао да живи и не само да живи, него и да напредује, да узраста, потребно је да поштује правила тог царства, да поштује законе и заповести тог царства, да ходи, једном речју, легитимно и легално по закону. Ако то важи за свако царство земаљско, тим пре утолико више важи за Царство Божје, за живот вечни. С једне стране, несумњиво је да сваки човек, будући да је створен као икона Божја, има потребу за вечношћу, за вечним животом. Не због тога што је гладан и жедан тек биолошког постојања, напросто празног битисања, него због тога што има потребу да љубав којом је испуњен према ближњима, према Богу, траје вечно. Онај који воли, има потребу да узраста у љубави, да се љубав умножава, да нема краја. И ни на који начин не може да прихвати чињеницу да љубав као смисао постојања може имати свој крај. И то не нека апстрактна љубав, него љубав према конкретним људима.

Током свете Литургије Његова Светост Патријарх Порфирије је рукоположио ђакон Томислава Ђокића у свештени чин јереја. После свете Литургије у порти храма је одржан Први народни сабор код цркве Светог Симеона Мироточивог. Присутни верни народ, уз свог Патријарха, владике и свештенике, уз веома богато послужење уживао је у лепом културно-уметничком програму, у којем су учествовали АКУД Нови Београд, ВИС Златно Звонце и Хор Мојсије Петровић-Чалгија.

Млади су се тискали око свог поглавара и духовног оца, узимали благослов, фотографисали се и заједно радовали овој духовној гозби.

На послетку треба одати признање старешини цркве, архимандриту Данилу, његовом братству и свима који су допринели изванредној организацији ове духовној гозбе.

Предстојатељу Српске Православне Цркве су саслуживали Високопреосвећени Митрополит новиграчаничко-средњезападноамерички г. Лонгин; епископи париски и западноевропски Јустин и лондонски и

великобританско-ирски Нектарије; патријархови викарни епископи: ремезијански Стефан, новобрдски Иларион и топлички Петар; архимандрити: Нектарије, Данило, Спиридон (из Атинске Архиепископије) и Данило, игуман манастира Лабабе (из Митрополије црногорско-приморске); протојереји: из Епархије милешевске); Богољуб Остојић, јереји Драган Радић и Радомир

